

MOSOLYGÓK LAPJA

2023. március

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Jogról, erkölcsről, igazságról és jóízlésről

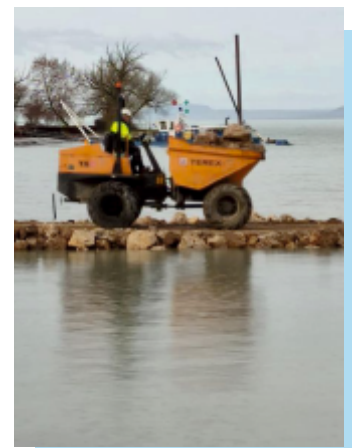
Annak ellenére, hogy jogerős bírósági ítélet mondta ki a Nyugati strandra tervezett kikötő építésének jogellenességét, a kikötő épül. Épül annak ellenére, hogy a mostani, másfél nap alatt kiadott engedélyt, most már nem csak a Mosolygók, de a Fesztivál Társasház közössége is ismételten megtámadta a bíróságon. A „hivatalok packázásinak” tudható be, hogy minden határidőt túllépve csak most, 15 nap helyett több, mint 90 nap után jutott el beadványunk a Pécsi Bírósághoz.

Jogszerűsége való hivatkozással, minden erkölcsi elvet sutba dobva épül a NER elit milliárdos úrgazdagjait kiszolgáló kikötő. Megfosztva ezzel a 40 000 strandlátogatót a kedvenc strandjuktól. A 175 hajótulajdonos érdeke – akik képesek évi több milliós bérleti díj kifizetésére - szorítja ki a kisebb pénzü átlagemberek tízezreit a Nyugati strandról. Az Önkormányzat vonogatja a vállát, és arra hivatkozik, sajnáljuk, de ez a fejlődés. A 40 ezer menjen ahová akar, vagy fürdés helyett gyönyörködjön a 100 milliós hajócsodákban. Egyébként meg örüljön mindenki, mert - ugyan nem az Önkormányzat -, hanem a beruházó szerint ingyenes lesz a strand.

Meggyőződésünk, ha Magyarország jogállam, a Bíróság nem fogja megváltoztatni korábbi jogerős döntését, és ismét megsemmisíti a jogszerűtlen, másfél nap alatt kiadott építési engedélyt. No, akkor ki fogja viselni a visszabontás költségeit? Kérdésünkre az Önkormányzat azt válaszolta, a költség a beruházót fogja terhelni. De mi lesz akkor, ha az igen alacsony törzstőkés Balabo KFT csődöt jelent, megszűnik, felszámolják stb.? Akkor a strandot

tönkre téve ottmarad a torzó? Vagy az Önkormányzat mélyen a zsebébe, vagyis a mi zsebünkbe nyúlva fogja az építési romokat eltakarítani? Így viszonylik ma Magyarországon, az orbáni hatalom 13. évében egymáshoz a jog és az erkölcs. Így érvényesül a törvény előtti egyenlőség. Egymilliárd közeli vissza nem térítendő állami támogatás a mi pénzünkéből és engedély a NER lovagnak másfél nap alatt az egyik oldalon, késleltetett eljárás, be nem tartott hivatali határidők a másik oldalon. Mire épülhet a beruházó optimizmusa a bírósági döntés előtt? Talán biztatást kapott, építsd csak, majd okosban megoldjuk, ha elkaszál a bíróság, akkor is kapsz rá fennmaradási engedélyt? Ez lehet a hivatali időhúzás alapja? Ez a kikötőépítés, még ha jogszerűnek mondják is, sötét képet fest a magyar közigazgatásról, mélyen sérti a polgári erkölcsöket, mélyen sérti az állampolgári igazságérzetet és az általános jóízlést.

H.K.

A korlátolt emberek kezébe adott korlátlan hatalom mindig kegyetlenségre vezet.

(Szolcsenyicin Nobel-díjas orosz író)

In memoriam

Horváth „Bob” József

(1947 – 2011)

Ringó Star aláírását lemostaróla a feleség

Bob a régmódi lemezlovas

Hatezer CD-t is „meglovagolt”

Louis Armstrong, a dzsessz és a trombita koronázatlan királya még a halála előtt néhány nappal is gyermekként tudott örülni apró-cseprő dolgoknak. Különösen a cirkuszt kedvelte; egy jól sikerült előadást követően, amelyen a világhírű Hortobágyi ugrócsoport különösen kitett magáért, fényképezőgép elé állt egy balatonföldvári fiatalemberrel Las Vegasban.

A fotó ma megbecsült helyet foglal el Horváth József gyűjteményében. Volt egy drapp színű inge is Ringó Star aláírásával, de azt a takaros feleség kimosta...

Amikor Horváth Józsefet keresem, tanácstalanul tájtják szét a kezüket a helybeliek. Jaaa, a Bob! — csapnak aztán a homlokukra. Mindenki így ismeri. Ő volt a Balaton-part legelső lemezlovasa.

— *A második világháború után két évvel születtem abban a házikóban, amit később kizárólagosan a Kádár János használt nyaralásra* — emlékezett vissza. — Elmondhatom egyébként: én a Balatonban születtem; 1947- ben olyan magas volt a vízállás, hogy hullámok csapkodták a házunk oldalát, és az orvos csónakon érkezett vajúdo édesanyámhoz. A szüleim nagyon szegények voltak, s engem csaknem örökbefogadott egy angol diplomata; ő adta a Bob nevet.

Bobbal megesett az is, hogy leugrott a sarokra egy doboz cigarettáért, aztán Nyugat-Németországból került elő két év múlva. Mára lehiggadt, bár Balatonföldvára mostanság is csak aludni jár haza.

— *Három rádióban is dolgozom* — mondta. — *De nem költözöm el innen soha. Megpróbáltam már másutt, nem ment. Minden ideköt; a víz, a barátok is.*

Pedig vannak haverok szerte a nagyvilágban, s a fővárosban is; a könnyűzene valahány koronázatlan királya.

— *Érettségi után pincéerként dolgoztam. Marha nagy volt a*

placc, akkor güriztem össze az első magnóm árát. Gitározgattam is szabadidőmben; egy-egy buli erejéig beszálltam abba a csapatba, amelyből az utolsó nagy felállású Metró alakult. Amikor találtak helyettem ügyesebb kezű gitárost, nem engedtek el: én adtam zenét a szünetekben. Hát így kezdődött...

Bob ismertette össze Pásztor Lászlóval a Kócbabákat: belőlük alakult a Neoton família. Tanúja volt, amikor megtűrt basszusgitárosból az Omega billentyűsévé, majd meghatározó emberévé vált Presser Gábor. Együtt járt Koncz Zsuzsa férjének a hűgával, s emiatt együtt bulizott az Illéssel; utánuk rendszeresen egy antialkoholista fiatalember, bizonyos Földes László, Hobo takarított. Deák Bill Gyulának fogyókúrázni segített, Pege Aladár vette meg a félretett gitárját, az Abba tagjaival együtt fürdött a Balatonban. A csúcson levő Boney M. szerinte közelről bizony ronda női énekeseinek is játszott táncolni valót. Huncut szeméből látszik, hogy lenne még mesélni valója, de hát ott áll mögötte a feleség.

— *A sűrű évek után nagyon jól esik Földváron megpihennem; olyan itt, mintha faluban élnék* — mondta. — *Mindenki ismer mindenkit, hacsak a becenevén is. Ez az a pont, ahová mindig visszatérek, bázis, ahol fel tudok tölteni.* A lakásban mintegy harmincezer bakelit lemez sorakozik.

— *A legbüszkébb arra vagyok, amelyen a Bartók Béla Benny Goodmannal dzsesszt játszik* — mondta. — *Hogy ki zenélhet, az nemcsak a hozzáértésén múlik, hanem ki mennyire csukja be a szemét, hogy ne lássa a fekete üzleteket. Én még azért csináltam ezt, hogy a szórakozni vágyóknak igazi örömet szerezzek. Európában nincs több ebből, az biztos. A Benkó' László évek óta kunyerálja tőlem, hogy megjelentetné, de nem adom; Bartók Béla komolyzenészként él az emberekben. Örülök annak is, hogy bár a kedvencem, a Beatles csak tizenhárom lemezt jelentetett meg, nekem többszáz van tőlük; bolgár, új-zélandi, japán, afrikai kiadásban is. CD-m csak hatezer van. Én már csak régmódi maradok. Diszkót nem csinállok, mert az üzletté vált, ahol farkastörvények uralkodnak.*

forrás: Somogyi Hírlap - 1997 - Czene Attila

Lenni, vagy nem lenni?

Igen, igen a fenti címről jogosan gondolhatunk a Hamlet monológra, melyet Arany János fordításában ismerhetünk. Ezek a gondolatok önmagukban is megérdemlik a figyelmet, tekintettel arra, hogy közeledik április 11. a Költészet Napja. Amikor az alábbi kis dolgozat címén gondolkodtam, és eszembe jutott az ikonikus kérdő mondat, elolvastam a teljes szöveget, és arra döbbsentem rá, hogy bizony ezek a veretes mondatok akár a ma emberének is szólhatnak. Ha van időnk elmerengeni saját sorsunk felett, olvassuk csak figyelmesen és türelmesen:

*Lenni vagy nem lenni: az itt a kérdés.
Akkor nemesb-e a lélek, ha túri
Balsorsa minden nyűgét s nyilait;
Vagy ha kiszáll tenger fájdalomja ellen,
S fegyvert ragadva véget vet neki?
Meghalni – elszunnyadni – semmi több;
S egy álmom által elvégezni mind
A szív keservét, a test eredendő,
Természetes rázkódtatásait
Oly cél, minőt óhajthat a kegyes.
Meghalni – elszunnyadni – és alunni!
Talán álmodni: ez a bökkenő;
Mert hogy mi álmok jönnek a halálban,
Ha majd leráztuk mind e földi bajt,
Ez visszadöbbsent. E meggondolás az,
Mi a nyomort oly hosszan élteti
Mert ki viselné a kor gúny-csapását,
Zsarnok bosszúját, gőgös ember dölyfét,
Útált szerelme kínját, pör-halasztást,
A hivatalnak packázásait,
S mind a rugást, mellyel méltatlanok
Bántalmazták a túró érdemet.*

Sajnos azonban oly korban élünk, amikor kénytelenek vagyunk kilépni a múlt varázslatos ködéből, főleg akkor, ha folyamatosan szembe jön velünk a rideg kökemény valóság. Ez szinte az ország minden pontján érzékelhető, természetesen itt nálunk Balaton-

földváron is, ahol az elmúlt időszak közbeszédjét a vitorlás kikötő körüli hírek, vélemények sokasága borzolja - pro és kontra - a kedélyeket. Hogy ez mekkora botrány ízű, szakmaiatlan elképzelés és döntés, az biztos vagyok benne nem csak a hangos kisebbségnek nevezett csoport tagjait foglalkoztatja, hanem az országos sajtónak köszönhetően a széles közvéleményt is. Én ennek hatását szeretném nagyon egyszerűen megfogalmazni a jövő tavaszi önkormányzati választásra fókuszálva. Ez az esemény világos tükröt tart majd elénk, a város lakói számára megmutatja majd, hogy milyen bizonyítványt állítunk ki az önkormányzatunkról, amibe (tévedés ne essék) nem csak a képviselő testület tagjai, a hivatal tisztviselői tartoznak bele, hanem mi választópolgárok is. Tekintsünk el egy pillanatra most az olyan súlyos ügyektől, mint a Kult-Kikötő és a Keringő épület-együttes körüli építkezések bizonytalansága, a bíróságon megtámadott ügyek, vagy attól a felelőtlen szándéktól, hogy száz milliókat terveznek a mi pénzünkéből elszórni a Bahart Kikötő üzletsorának eltüntetésére, csupán azért, mert egy önző kisebbség számára ez presztizs kérdés. Önmagában ez a Nyugati strandra tervezett beruházás elég muníciót ad a szavazáshoz az emberek kezébe. Ha a többség úgy ítéli meg, hogy minden rendben van, a lényeg a kedvezményes ebéd és a karácsonyi adomány, akkor folytatódik minden. Ha ellenben azok véleménye kerül többségbe, hogy ez a gőgös, lekezelő és lenéző vezetési stílus, a mások véleményének semmibe vétele sértő és elfogadhatatlan, akkor esély mutatkozik egy másfajta közélet megteremtésére Balatonföldváron. A fent vázolt kétféle felfogás további egymás mellett élésének nem lesz se létjogosultsága, se értelme. Ilyen értelemben a hamleti sorsdöntő dilemma hozzánk is begyűrűzhet. Ennek feloldásához nem kell sok mindent tenni. Csupán figyelni, gondolkodni és dönteni. Magyarul nem menekülő útvonalakat keresni, hanem részt venni annak a közéletnek az alakításban, amelyik életünk része, a sorsunk alakítója.

Sz.J.

„A békeesség édes hasznát munkálkodjátok!”

Ez az idézet Csokonai Vitéz Mihálytól ered, ami azért él bennem élénken a mai napig, mert a középiskolai osztályunkban a tábla fölött ez volt egy üveglapra felfestve, így volt ideje 4 éven keresztül bevésődni az elmémbe. Nem volt neki könnyű dolga, ugyanis egy magam fajta faluról felkerült kamasz gyerek nem ilyen veretes mondatokhoz szokott, mint amelyet szeretett osztályfőnökünk javasolt. Történetesen sokkal jobban tetszett a szomszéd osztályban olvasható felirat (mert abban az időben jelmondat nélkül egy valamire való osztály „félkarú óriásnak” számított), egy Petőfi Sándor idézet a XIX. század költői c. verséből: **A néppel tűzőn, vízen át!**”. Ez igen, ezzel már lehetett kergetni az ifjúság édes madarát. Mert hát gondoljuk meg: mi az, hogy **békeesség**, miért kell erre olyan nagyon felhívni ennek létezésére a figyelmet? Nem voltak már háborúk, az 56-os forradalom szelleme letűnőben volt (1963), milyen is lenne az életünk, ha nem békeesség? Hogy ennek lenne **haszna** is, ami ráadásul **édes** volna, azzal meg aztán végképp értelmetlenség lett volna fárasztani, és terhelni az agyunkat, a dolgozatok, a lányok és a futball Bermuda háromszögében zajló életünket. Az azóta eltelt 60 év során viszont jó párszor eszembe jutott ez a Csokonai idézet, és egyre inkább éreztem, hogy itt egy csodálatosan megfogalmazott gondolattal gazdagodott az emberi szellem, ha korábban nem is volt ennek tudatában. És eközben egyszer csak elérkeztünk a mai valóságba. Ami akkor egy feleslegesen hangzó fikciónak tűnt, napjainkban egy olyan realitásnak, amit nagyon sokan szeretnénk megélni és átérezni, de nem mindenkinek adatik meg. Sokat kell annak érdekében mindannyiunknak tenni, hogy az idő kerekét vissza tudjuk forgatni a több mint fél évszázaddal korábbi életérzés reprodukálásához, és mégis azt tudjuk mondani, hogy előre léptünk a jelenlegi közállapotokhoz képest. Lehet, hogy itt már a tudományos fantasztikus világba tévedtem, és rajtunk már csak a csoda segíthet, de hiszek André Kostolany híres mondásában: **„aki nem hisz a csodában, az nem realista!”**

Sz.J.

Neked a körte volt a jeled,
nekem az alma,
neked még szőke volt a fejed,
nekem meg barna.

Emlékszem, Pöttyös volt a neved,
nekem meg Ármin,
neked a széken volt a helyed,
nekem a sámlin.

Akkor még rendőr volt az apád,
enyém meg munkás,
akkor már orvos volt az anyád,
enyém meg postás.

Nagy Bandó András: Szerelem

Örökké néztem csak a lábad,
ahogyan szedted,
akkortájt bámultam utánad,
észre sem vetted.

A húgod úgy hívták, hogy Juci,
imádta Valtert,
nálatok Puskás volt a foci,
minálunk Albert.

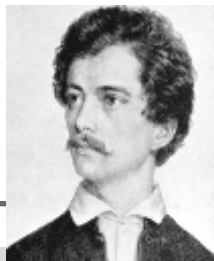
Nálatok Kóbor volt a János,
nálunk a Bródy,
felétek flancos volt a város,
felénk meg ósdi.

Amikor megkértem a kezed,
apád csak bámult,
amikor én lettem a tied,
anyád elájult.

Az ajtón körte lett a jeled,
nekem meg alma,
azóta ősz lett már a fejed,
s nekem se barna.

Petőfi Sándor: MAGYAR VAGYOK

Magyar vagyok. Legszebb ország hazám
Az öt világrész nagy területén.
Egy kis világ maga. Nincs annyi szám,
Ahány a szépség gazdag kebelén.
Van rajta bérc, amely tekintetet vét
A Kaszpi-tenger habjain is túl,
És rónasága, mintha a föld végét
Keresné, olyan messze-messze nyúl.
Magyar vagyok. Természetem komoly,
Mint hegedűink első hangjai;
Ajkamra fel-felröppen a mosoly,
De nevetésem ritkán hallani.
Ha az öröm legjobban festi képem:
Magas kedvemben sírva fakadok;
De arcom víg a bánat idejében,
Mert nem akarom, hogy sajnáljatok.
Magyar vagyok. Büszkén tekintek át
A multnak tengerén, ahol szemem
Egekbe nyúló kősziklákat lát,
Nagy tetteidet, bajnok nemzetem.

Európa színpadán mi is játszottunk,
S mienk nem volt a legkisebb szerep;
Ugy rettegé a föld kirántott kardunk,
Mint a villámot éjjel a gyerek.
Magyar vagyok. Mi mostan a magyar?
Holt dicsőség halvány kísértete;
Föl-föltünik s lebúvik nagy hamar
– Ha vert az óra – odva mélyibe.
Hogy hallgatunk! a második szomszédig
Alig hogy küldjük életünk nesztét.
S saját testvérink, kik reánk készítik
A gyász s gyalázat fekete mezét.
Magyar vagyok. S arcom szégyenben ég,
Szégyenlenem kell, hogy magyar vagyok!
Itt minálunk nem is hajnallik még,
Holott máshol már a nap úgy ragyog.
De semmi kincsért s hírért a világon
El nem hagynám én szülőföldemet,
Mert szeretem, hón szeretem, imádom
Gyalázatában is nemzetemet!
(Pest, 1847. február.)

Petőfi 200

A földvári Nyugdíjasok Klubja szépen, és méltó módon emlékezett Petőfi Sándorra március 6-án a Községi Házban. Mayer Mariann és Dojcsák Edit Petőfi korának zenei világát, és megzenésített verseit mutatta be, énekelte, és énekeltette el a megjelentekkel.

„Petőfi kínos örökség a hatalomnak” - mondta Illyés Gyula a létező szocializmus idején. Ha élne, ma sem mondhatna mást, mert Petőfi a világszabadság álmával, és hirdetésével nem csak Rákosinak és Kádárnak, de Orbán Viktornak is kínos. Petőfi minden becsületes magyar számára követendő szimbólum. Petőfi küldetése az, hogy nekünk utódoknak, ha történelmi útelágazáshoz érünk, mint például most, irányt mutasson. Mit válaszolna ma Petőfi arra az álkérdésre, hogy „a süllyedő, hanyatló, széteső, erkölcstelen” Európai Unióhoz, vagy a „feltörekvő”, Putyin diktátor vezette Oroszországhoz tartozzunk-e? Ahhoz a putyini világhoz, ahol az ellenzék börtönökben tengeti napjait? Vagy inkább a kommunista Kínához közeledjünk? Ez lenne a reálpolitika? Mi magyarok megtanultuk, Petőfi a szent világszabadságot hirdette, erről verselt, ezért élt, ezért halt. Ideája a francia forradalom eszménye volt. Szabadság, Egyenlőség, Testvériség. Nyugatról várta a megváltást, a nemzet felemelkedésének a tudását. Ellene volt a mindenkori hatalomnak, legyen az

Élünk és meghalunk...

Az alábbi dolgozattal egyáltalán nincs olyan szándékom, hogy „szelet vessek és vihart arassak”, de valószínűleg ez mégis bekövetkezik. Nem kérkedek vele, de nem is tagadom, hogy a keményvonalas ateisták közé tartozom. Magányügy, annak is tartom, ezért soha nem próbáltam meg soha senkit meggyőzni a magam igazáról.

Most is csak a kegyetlen valóság megannyi történése miatt füstölgök elkeseredetten, és tehetetlenül, és nem a saját sorsom miatt aggódva, mert jelen pillanatban nincs okom panaszra.

De!

Hihet-e valaki a világ urának létezésében, akinek családtagja, közeli hozzátartozója olyan körülmények között távozik a földi valóságból, amely méltatlan és embertelen?

Miért fordulhat az elő, hogy egy 53 éves ember, aki világ életében sportsikereket, győzelmeket aratott pályán belül és pályán kívül, maga volt a megtestesült egészség-tudatos élő személy, fel kell adnia a legfontosabb harcát egy alattomos betegséggel szemben?

Miért jut valaki arra a sorsra, hogy magára hagyatottan, elmaradt segítség miatt reményt veszelve haldoklik, míg a szíve utolsó nem dobban?

Miért kap valaki olyan büntetést, hogy bár egész életében sikeres ember volt, nagyszerű dolgokat tett, maradandó értékeket alkotott, az „elfekvőben” (talán még a családjában is) úgy tekintenek rá napról napra, mint akit már nem fontos emberszámba venni?

Miért szembesülünk szinte hetente olyan fájdalmas hírrel, hogy főleg kiskorú gyerekek elvesznek, eltűnnek, és akiknek a sorsáról később se tudunk meg semmit. A jobbik eset, ha csak elcsavarognak, de tudjuk, hogy léteznek felelőtlen szülők, bűnözők, szervkereskedők, akik pokollá tesznek életüket.

Miért jut bármely ártatlanoknak az a sors, hogy gonosz egyének beteges döntési következtében hálnak meg?

A kérdésekre persze nincsenek válaszok. De nem csak válaszolni nem tudunk, tenni se a fenti jelenségekkel szemben semmit. Lázadozni még igen, ahogy most én is teszem, de a végeredmény ugyanaz.

Miért nem érdemeljük meg azt a kegyes végzetet, amit mindannyian remélünk, hogy ha kell, olyan méltósággal távozzunk el az élők sorából, ahogy élünk, és arra emlékezzenek, amit erőnk teljében tettünk, ne pedig az utolsó lélegzetvételünk előtti időkre.

Ha valakinek hatalma lenne az ilyen döntésekhez, őt képes lennének a világ uraként tisztelni...

Sz.J.

Impresszum:

Felölös kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Herényi Károly, Író Vilmos, Gerendás Péter, Kárpáti Péter, Dr. Magyar István, Szabó József

Ingyenes kiadvány

orosz cári, vagy osztrák császári. Ellene lett volna Rákosinak és Kádárnak, és ellene lenne az orbáni hatalomnak is. Ellene lenne annak a hamis állításnak, hogy nem egy megtámadott szomszédos nemzet Ukrajna szabadsága és függetlensége, hanem a mi bizonytalan biztonságunk a fontosabb. Petőfi jobban ismerhette az orosz politika mibenlétét, mint Orbán, pedig nem érte meg 1956. november 4.-ét. De Petőfi, aki a jog legnagyobb harcosa volt, tudta, és hirdette az erkölcsök jog és törvények felettségét. Így gondolta ezt a reformkorban minden magyar. Kossuth, Vörösmarty, Arany, Wesselényi olyan jogot és jogrendet akartak, ahol nem lehet azt mondani bármire, igaz, hogy erkölcstelen és igazságtalan, de jogszerű.

Petőfi és Március 15. szétválaszthatatlan. Mit is ünneplünk március idusán? A magyar nemzet szabadság és függetlenség iránti olthatatlan vágyát. Azt a szabadságvágyat, amitől Orbán és rendszere az illiberalizmus meghirdetésével akarja megfosztani a magyarságot. Ahogy nem sikerült a szabadságvágytól megfosztania a magyarságot Rákosinak, nem sikerült Kádárnak, Orbánnak sem fog sikerülni. A biztonság szabadság elé helyezése a rab nemzetek jellemzője. Petőfi örökérvényű kérdése, amit a Nemzeti dalunkban tesz fel, 33 évvel a rendszerváltás után ma is aktuális: „Rabok legyünk vagy szabadok? Ez a kérdés válasszatok!”. Sőt, aktuálisabb, mint valaha. Ezért kínos a szabadságszerető Petőfi emléke a jelenlegi hatalomnak.

H.K.

EGY KISGYEREK A DIÓFÁN

Nem kérdeztek hol szeretnék megszületni és mikor? Pedig olyan jó lett volna. Így lettem budapesti gyerek talán a legutolsó demográfiai robbanás idején, amikor 32-en voltunk egy osztályban és a betűjelzés elszaladt az A-tól a D-ig.

Egész kis koromtól kezdve engem is tanított az élet, mint ahogy mindenkit próbál. Tanított elfogadni olyan dolgokat, amiken nem volt lehetőségem változtatni. Elfogadni azt, aki sérült, nem önhibájából szorul segítségre egy orvosi műhiba miatt egész életén keresztül. Elfogadni, hogy a család nem mindig apa és anya, hanem van, akinek csak anya. És hiába él a családom másik fele a hanyatló nyugaton...az nagyon messze van.

Azt is elfogadtam, hogy sokat kellett költöznünk, nem adatott meg, hogy együtt növezzük az évgyűrűket a kedvenc diófámmal, pedig nagyon hálás vagyok neki azért, mert engedte, hogy elbújjak a lombja takarásában a világ elől, és gondolkozhassam azon, én mit fogok máshogy csinálni, ha felnőttem leszek. Olyan egyszerűnek tűnt - akkor.

2001-ben viszonylag friss házasként immár a saját elhatározásunkból ismét a költözés végeláthatatlannak tűnő csúszdájába ültünk bele. Bevallom, nekem nagyon furcsa volt az elején! Balatonföldvár nagyon más volt, mint a 13. kerületi Kresz Géza utca!

Meg kellett szoknom, hogy az év 2 részre oszlik: szezonra és arra az időszakra, aminek az elején fellélegzünk, hogy: végre vége! És aminek a végén meg azt mondjuk: Kezdődik megint az egész...

Fő érvünk a költözés mellett az volt, hogy ha „fent is jónak látják” és gyermek érkezik a családba, többet fog adni neki a vidék. Ezt még most is így gondolom, bár egyre több olyan szemponttal szembesültünk az évek során, amelyek sajnos elgondolkodtatóak. És hol lehet szabad az ember, hol lehet meg az az érzésed, hogy elérhető a másik part, ha nem a Balatonon!

Elérhető...hm. Ez a szó jelenleg sajnos egy távolodó délibábbá kezd válni a legtöbb magyar ember számára. És ami a legrosszabb, hogy az itt élők számára is.

Sírunk és háborgunk, ha látjuk és halljuk milyen tempóval irtják a braziliai esőerdőket, de érthetetlen közönnyel húzzuk fel a vállainkat, ha a szomszéd rétet, erdőt egyik napról a másikra munkagépek lepik el, és kezdik meg egy újabb

sok száz milliós hétvégi ház alapjainak építését.

Magánterület-mondja a hivatal, nem tehetnek róla... (azért egy misét megérne, hogyan kerültek ezek a területek anno magánkézbe...). Régi jegyzői határozat - nem tehetnek róla. A kivitelező azt ígérte, nem tehetnek róla... Ok, akkor miről tesznek? Kár kérdezni csak meg kell nézni hány százalék zöld, beépítetlen terület tűnt el, és ezek helyén nem a gomba nőtt ki, hanem társasház, vagy elkerített lakópark. És most, hogy a szárazföldön már nem sok kivágni való fa maradt, elindultak a víz felé...

Gyengék vagyunk érdekképviseletben. Nincs kultúrája a magyar emberek között. Megszoktuk, hogy vezetnek minket. Duzzogunk, duzzogunk, de magunknak sem valljuk be: könnyebb így, hiszen nincs felelősségünk, nem piszkálnak minket, és néha kapunk egy kis fájdalomcsillapítót is Erzsébet utalványban, adó visszafizetésésként, 13. havi nyugdíjként, de ha nincs más, jól jön egy zsák krumpli is - pláne ilyen árak mellett...

Olyan könnyen felejtünk és nagyon olcsón, sokszor 30 ezüstpénzért adjuk el visszavonhatatlanul a gyerekeink jövőjét, ami pedig megfizethetetlen!

A nagyra becsült szeszföldékből áradó bódító párlatoktól, a felülről nagynyomású csövön közénk pumpált populizmus és nacionalizmus sejtelmesen keveredő koktéjaitól megrészegedett

idős és fiatalabb generációk már nem tudják elképzelni, hogy lehetne máshogyan is élni az életüket.

Pedig lehetne. Felelősségünk van. Ha tetszik - ha nem. Annyi mindent elfogadtunk már eddig az életünkben. Volt amit nem tudtunk megkerülni, mert még kicsik voltunk hozzá (korban, akaratban, elszánásban) és van amiről csak azt hisszük nem tudjuk megkerülni, mert ezt akarják elhitetni.

Mi költöztünk anno a még meg nem született gyermekeink jövőjéért.

Boldogan bevállaltuk a „gyűttmentéséget” A gyerekek megszülettek, szertették a minket körülvevő környezet ajándékait. És akármennyire is szeretném minden erőmmel kiékelni az idő gördülő kerekét... ez nem fog menni, de ezzel meg kell békülnünk.

Amikor a gyerekeinket, akiket próbáltunk nem csak nézni, hanem látni és gondolkodni tanítani, megkérdezzük arról, mi tetszett a legjobban egy másik, tőlünk nem keletre lévő országban, a válasz az volt, hogy az ott élő emberek mosolya! Egymásra és az idegenekre ugyan úgy mosolyogtak! Étteremben, tengerparton, boltban, utcán, munka közben. Érdek nélkül, nem erőltetve. Csak mert jól érzik magukat. Mert picit felelősebben gondolkodnak, és nem félnek véleményt alkotni, megélni a szabadságukat, kiállni érte.

Ott sem kolbász a kerítés, de még sem desszertjük a gyűlölködés. Olyan jó lenne, ha olyan helyet tudnánk magunk körül felépíteni, ahol szívesen maradnak a gyerekeink, vagy legalább szívesen járnának haza...

A gondolkodás szabadságának hiánya felelősséggel terheli a szülőt, a nagyszülőt, ezen nincs mit szépíteni. Az embert! A tanárt, a boltost, az orvost, a kertészt, az autószerelőt, a sofőrt, a fiataalt és a nyugdíjast is... **Minket, összességében és egyenként!**

Talán még nincs késő...Keressük meg a diófánkat és ha már nem is tudunk felmászni rá, de kicsit ülünk le az árnyékába, és emlékezzünk vissza arra a felhőket kergető igazságérzettel teli kisgyerekre, aki egykor annyira tudta mitől lenne jobb a világ, hátha.. Nem kérdeztek hol szeretnék megszületni és mikor? Pedig jó lett volna...

Író Vilmos
Balatonföldvár
Erzsébet utca

Iványi Gábor és Orbán Viktor esete a keresztényi szolidaritással

„Isten saját képére teremtette az embert” - áll a Teremtés könyvében. Saját képére feketének, fehérnek, sárgának, zsidónak és cigánynak. A Kivonulás könyvében Mózes megkapja a kőtáblákra vésett törvényeket, a Tízparancsolatot, ami nem csak a zsidókra vonatkozik, hiszen a keresztény vallásnak is alapvetése. Ne gyilkolj, ne lopj, ne hazudj, hamisan ne tanúskodj, és így tovább. De Isten a szegénységet és a megalázottságot sem szívelte, ezért megparancsolta, minden hatodik évben a rabszolgákat fel kell szabadítani, az adósságokat pedig el kell engedni. Lássuk be, kevés valósult meg az isteni akaratból. A börtönök tele, kormánytisztviselők hadáról derül ki, hogy lop, csal, hazudik (Völner, Schadl stb.), közben törvény bünteti a hajléktalanságot és devizahitelesek ezrei kerülnek a végrehajtók bünszövetkezte miatt utcára.

A történelmi egyházak pedig hallgatnak. Sőt, hitet tesznek a szegényeket üldöző, magát kereszténynek hazudó kormány mellett. Hallgatnak, amikor a kormány üldözi, végzálja kisebb testvéregyházukat a metodista Magyarországi Evangéliumi Testvérközösséget. A MET vezetője a barátunk Iványi Gábor, az Orbán és kormánya által üldözött lelkes. Nem volt mindig így. A kilencvenes évek elején, amikor a Fidesz még „Térdre csuhások” mondással illette a kereszténydemokratákat, amikor a Fidesz birtokolta Magyar Narancs „Cápalátogatás” címlappal fogadta a hozzánk látogató II. János Pál pápát, akkor az Orbán házaspár még arra kérte Iványi Gábort, ő legyen az egyházi esketőjük, sőt két gyermekük is ő általa részesült a keresztzsentségében.

De mi történt azóta, az elmúlt évtizedekben? Ki változott? Orbán Viktor vagy Iványi Gábor? Történt egyszer, 2010 tájékán, Orbán arra kérte Iványi Gábort, álljon ki mellette és nyilvánosan támogassa politikáját. A lelkes elveire,

erkölcsi és vallási meggyőződésére hivatkozva nemet mondott. Ezzel magára rántotta Orbán összes haragját és bosszúját. Ezért fosztotta meg a MET-et a kommunista hagyományokat követve egyházi rangjától, ezért zárta el a jog szerint járó pénzforrásokat.

Iványi Gábor és a MET biztosan nem változott. Teszi azt, amit egész életében, Isten felkent papjaként hirdeti az ígét, a szegényeket, az elesetteket, a hajléktalanokat szolgálja. Azokat a szegény gyerekeket, akikre Maruzsa államtitkár azt mondta, az állam azért nem támogatja tovább a tanításukat, mert az nem megtérülő befektetés. Azokat az otthon nélkül maradottakat, akiknek az utca az otthonuk. Azoknak az időseknek nyújt menedéket, akikről a családjuk nem tud, vagy nem akar gondoskodni. A MET és az Oltalom tizen négy településen közel négyezer embert, bölcsődés korútól szépkorúig lát el. Munkájukat ezer szociális gondozó, óvónő és pedagógus segíti.

Közben az orosz agresszió által megtámadott Ukrajnába visz adományokat, mert ott most még nagyobb a szükség. Az oroszok által szétbombázott iskolát és óvodát újít fel Kijev mellett egy kisebb faluban. Kijevi kórházakba és vízművekbe generátorokat szállít, hogy legyen a műtétékhez, és a szülésekhez akkor is áram és víz, ha az oroszok szétlövik azokat. Így telnek egy a kormány megmondóemberei által „biznisz egyháznak” minősített közösség mindennapjai.

Ezalatt a liberális Fideszből illiberális párt lett. Orbán is „megtért”, beszédeiben ő a kereszténység legnagyobb európai védelmezője. Nem Ukrajnát támogatja, Európát és a kulturált világot magára haragítva, nemzetét megszégyenítve és a világ előtt lejáratva, az agresszor Putyint támogatja. Mint mondta, bele sem mer gondolni abba, hogy az oroszokat legyőzik. A Pápához hasonlítva önmagát békét

hirdet, amit a Vatikán kikért magának. A Pápa szerint akkor lehet békéről tárgyalni, ha az oroszok kivonulnak a megtámadott Ukrajnából.

Az agresszió egy éves évfordulóján Iványi Gábor nem bújt el, és nem hallgatott, hanem kimondta, akkor lesz vége a háborúnak, ha Putyin és Orbán távoznak a hatalomból. A keresztény erkölcsiség alapján a keresztényi szolidaritás azt kívánná, az Egyházak is megszólaljanak az orosz agresszió ügyében. Szólhatnának, hogy az orbáni biztonságpolitika és béketábor elmélet teljességgel ellentmond a keresztényi erkölcsöknek. Ahogy ellentmond a szegények, és az őket segítő metodisták kormányzati végzálása is. De az egyházak hallgatnak, és a hallgatásnak ára van. A hallgatásért cserébe önkormányzati iskolákat, óvodákat, bölcsődéket, azok épületeit kapják ingyen tulajdonba. Mi ez, ha nem a legjobb biznisz? Akkor ki is a „bizniszegyház”? Nem lehet véletlen, hogy a legfrissebb népszámlálás adatai szerint csökken a nagy egyházak társadalmi támogatottsága. Szomorú a tény, de a csökkenést az egyházak maguknak köszönhetik. Ami viszont biztató, a MET társadalmi elfogadottsága egyre nő. Az 1%-os adófelajánlásokból több mint ötven ezer becsületes magyar ember nyolcszázötven millió forinthez közelítő összeget utalt a MET-nek (amit az állam valószínűleg tartozásra hivatkozva inkasszál, holott az elmúlt 13 évben az állam halmozott fel 12 milliárdnyi adósságot a MET-tel szemben.) A keresztény erkölcsiség, ha nincs is meg a kormányban, de megvan a magyar emberekben. Nem csak a hívőkben, hanem azokban a tisztességes magyar emberekben is, akik ateistának vallják magukat. Mert az embereket nem a vallott hitük, ami sok esetben hamis vallás, hanem a cselekedeteik minősítik.

H.K.

Ön is tudja ?

- *Hogy a hivatalos propaganda szerint Magyarországon fut az EU legnagyobb rezsisvédelmi programja. Ezzel szemben egy európai kutatás kimutatta, hogy GDP arányosan a magyar kormány fordítja a 3. legkevesebb összeget a rezsisvédelemre. A politikában ezt nevezik párhuzamos valóságnak.*
- *Hogy a Népszava számításai szerint, melyet a TTF holland gáztőzsde számaira alapozott, tavaly 265 milliárd forintot spórolhattunk volna, ha nem az oroszoktól vettük volna a gázt, hanem szabad piacon.*
- *Hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája szerint a közösség tagjai számára legfőbb érték: az emberi méltóság a szabadság, az egyenlőség, a szolidaritás, a demokrácia, a jogállamiság? Ki-ki döntse el önállóan, hogy mint egy uniós tagország polgára mennyire érzi át ezeknek az egyetemes értékeknek a meglétét, saját életében.*
- *Hogy a Magyar Orvosi Kamara nyilvántartása szerint a házi orvosok között 5 fő 30 éven aluli, a 40 éven aluliak arány 7%. Továbbá 600 háziorvosi praxis betöltetlen.*
- *Hogy a Parlament a Kormány kezdeményezésére 2 nap alatt eltörölte a Magyar Orvosi kamara kötelező tagságát, melyet figyelem, a Fidesz tett kötelezővé. Az Ipar Kamara, az Agrár Kamara, az Állatorvosi Kamara, a Végrehajtói Kamara, az Ügyvédi Kamara érintetlen maradt. Szóval kérem szépen, ha egy szakmai szervezet elkezd valódi érdekképviseletként működni, történetesen a kormánnyal szemben, akkor gyorsan megszüntetjük. Bizonyára így működött a demokrácia annak idején Felcsúton.*
- *Hogy Novák Katalin köztársasági elnök férje Veres István 5 hónapos kiképzés után alezredesként kezdte el katonai karrierjét, minden előléptetési szabályt átgörgetve. Ez már tényleg szinte olyan, mint amikor a királyok adományoztak rangokat a hűbéres nagyuraknak. Nyilván volt üresedés, hiszen százával küldtek el főtiszteket, és a békét csak erővel tudjuk megvédeni, ezért is építünk fegyvergyárakat.*
- *Hogy a debreceni akkumulátor gyárnak a magyar kormány 800 millió euró támogatást ad munkahely támogatás címen, azaz munkahelyenként 36 millió forintot. Ugyanakkor kínai, kazah, vietnámi munkaerőt terveznek behozni, a profit viszont ellenkezőleg, kimegy az országból.*
- *Hogy bizonyos Szedlák Józsefné Ilonka néni alighanem az ország legidősebb harangozója Terény községben most ünnepelte 80. születésnapját. Már hatvan éve folytatja hűségesen a szépapja (!) által elkezdett szolgálatot: naponta harangozik a Nógrád vármegyei falu templomában.*
- *Hogy a magyar kormány a szlovéniai Lendván 617 millió forintért vásárolt és újított fel egy épületet, melyet ingyenes használatba adott a szlovén magyar kisebbség ernyőszervezetének. Mindezt a szlovén kormány tudta nélkül tette, ami szabálytalan, be is kérték a magyar nagykövetet.*
- *Hogy a hírek szerint Oroszország újabban Moldova destabilizálásán ügyködik. Az országon belül orosz barát tüntetések is zajlanak a saját EU barát kormányuk ellen. Fontos (?) fejlemény, hogy kitűnő időzítéssel odautazott Szili Katalin miniszterelnöki megbízott. De nem az elnök támogatására Kisinyovba, hanem egy Gagauzia nevű autonóm területre, ahol szónoklatában hangsúlyozta "a nemzeti kisebbségvédelem fontosságát a béke és biztonság megteremtése és fenntartása érdekében". Erről úgy jelent meg egy hír, hogy „magyar szarkeverés Moldovában.” Egyetértünk.*
- *Hogy a valamikor szebb napokat látott Magyar Nemzet c. napilap, amely újság jelenleg a magyar kormány propaganda kiadványaként funkcionál, képes volt leírni az alábbi eszement mondatot: „a NATO nem a biztonságunkat garantálja, hanem veszélyt jelent Magyarországra, de egész Európára nézve is.” Továbbá a történelem legembertelenebb zsarnokságának és a gonosz birodalmának nevezte az Európai Uniót.*
- *Hogy évértékelőt tartott február 18-án az ország miniszterelnöke? Ahol kedélyesen viccelődött, és fenyegette saját magát. De történetesen az olyan súlyos gondokról mélyen hallgatott, melyek rajta kívül talán mindenki mást érdekelt volna. Pl.:*
 - A pedagógus társadalom körül kialakult áldatlan helyzet.
 - A Nemzeti Alaptanterv alkalmatlansága és tarthatatlansága.
 - Az egészségügy totális válsága, az orvosok követelesei és az egészségügyi szakdolgozók helyzetének rendezése. A várható orvos-sztrájk és a felmondások kilátásba helyezésének kérdése.
 - A népszámlálás alapján kimutatható népességcsökkenés és annak hatásai. A demográfiai válság fenyegető valósága.
 - Miért a miénk Európa legmagasabb inflációja?
 - A forint zuhanó repülése, valamint az euró bevezetésének szabotálása.
 - A soha nem látott költségvetési hiány és annak tervezett felszámolása.
 - A magyar kormány Ukrajna ellenes politikájának valós okai.
 - A magyar kormány oroszbarát politikájának magyarázata.
 - A debreceni akkumulátorgyár elleni tiltakozással kapcsolatos kormányzati álláspont megindoklása.
 - A Schadl-Völner ügy benne Varga Judit igazságügyi miniszter szerepe.
 - A Pegazus lehallgatási botrány körüli EU vizsgálódás.
 - Mit kíván tenni a kormány a szegénység leküzdése érdekében?
 - A költségvetési pénzek herdálása külföldre és értelmetlen beruházásokra (igyekeztem kulturáltan fogalmazni).
 - A hadsereg tisztikarának lefejezése.

Tisztelt Szerkesztőség!

Úgy látom a város vezetése nem nagyon akar lakossági fórumot összehívni, ezért az Önök újságján keresztül szeretném elmondani a véleményemet, mert azt veszem észre a Mosolygók Lapját a Városházán is olvassák.

Én egy kis rendezett faluból költöttem Balatonföldvára 1979-ben, és az első években itt is azt láttam, hogy a falunak/városnak van gazdája. Rendezettek, tiszták voltak az utcák, a parkok (mert akkor még azok is voltak), nem csak a Gamesz embereit lehetett látni szorgoskodni, hanem az előjárókat is évente legalább kétszer, amikor bejárták a település utcáit, és saját szemükkel szembesültek a problémákkal, nem kellett olvasói leveleket olvasgatniuk.

Ahogy viszont múltak az évek, egyre inkább azt vettük észre, hogy romlik a helyzet, a dolgozók létszáma csökken, és a szemét mennyisége pedig – bizonyára nem véletlenül – nő.

Én nyolcvan éves elmúltam, de nem vagyok otthon ülő, családommal sokat bolyongok a környéken, és felelősségem tudatában ki merem jelenteni, hogy ha valaki Siófoktól Fonyódig megnézné nem csak fő utakat, ha-

nem a Balaton parti területeket is, azt tapasztalná, hogy Balatonföldvár a többihez képest egy elhanyagolt település.

Aki nem hisz nekem, biztatom, hogy győződjön meg saját maga, hogy igazat állítok-e?

Természetesen ez nekünk állandó lakosoknak is gond, hiszen mindenki szeret tiszta környezetben élni, de mivel még ennek ellenére is jelentős turista megfordul városunkban, ő előttük egyenesen szégyellem magam. Pedig nem biztos, hogy nekem kellene.

Amikor a 33 éve visszajáró német rendőr ismerősöm megkérdezi, hogy mit is kap a napi 500 Ft-os idegenforgalmi adója után, akkor nem tudok válaszolni.

Annak bizonyítására, hogy nem a levegőbe beszélek, csokorba szedtem néhány kirívó példát:

- Sok helyen lehet tetten érni, hogy nem csak a tavalyi falevelek nincsenek összeszedve, hanem még a korábbi évek maradványai sem. A szél nem fúj el mindent. Elrettentő példa a csigalépcső!

- Ha kevés a Gamesz létszáma, a munka szervezésére kéne jobban odafigyelni. Ha így lenne, akkor a központon átmenő 7-es úton főleg a Juventus előtt nem lennének kupacokban a levelek, nem nőnének

ecetfák, és történetesen a kilátóhoz vezető utcában nem menne el napjában háromszor a söprőgép.

- A Balatonszentgyörgyi úton a járda szinte a Gönyye tetőig végig balesetveszélyes!

- Nyilván a lakosságot is bele lehetne vonni a saját ingatlan előtti terület rendben tartására, de ehhez minimum élő kapcsolatot kéne tartani az emberekkel. Vagy ha már valaki saját maga összegereblyézi a leveleket a „szippantós” autó ne menjen el mellette, (saját tapasztalat), hanem vigye el.

- Az is segítene, ha a zöldhulladék szerdai elszállítást már márciusban is fizetné az Önkormányzat, mert történetesen jelenleg zsákok tömegeivel vannak kidekorálva az utcák.

Összefoglalva: a fent leírtakat fenntartom és vállalom (hangsúlyozva, hogy ez nem csak az én véleményem), de mivel csak válaszokat szeretnék kapni rossz indulatú megjegyzéseket nem, ezért kérem, hogy ez a levelem anonim jelenjen meg.

A szerkesztő felelőssége teljes tudatában kijelenti, hogy fenti levél írója valós személy!

Ne csak mosolyogjunk, nevéssünk is!

Gizinek baja volt a saját egészségügyével, több sebből vérzett egy sajnálatosan elszabadult vadalma miatt, emiatt több napig konklúziót kapott egy kórházban. Nem bízott a modern orvostudományban, ezért elutazott Fülöp-szigetre egy paranoiaültetvény közelébe, ahol a parapszichomán skizofób gyógyítók fültövön vágták, hogy meggyógyuljon. Ez használt, de nem. Hosszú ideig posztolt és okos tanácsokat küldött az Interneten keresztül népes rajongótáborának, tipikus influenzer tünetekkel kezelték, margarin C-t kapott és feltöltötték a jobb felső szempilláját szilikonnal. Jobban lett, de nem. Aztán a bicepszébe került egy kis metándioxidgammaglobulinmetilpropán, amitől leállt a teljes prognózisa egy hétre. Sok pénzbe került, de jó volt a vendéglátomás. Csattanómaszlag tea volt és újraélesztővel sütötték a reggeli frissen facsart cipót. Ez nagyon felkavarta érzelmileg, interjút adott a helyi WC-nek, de a riporter sohase arra válaszolt, amit kérdezett. Úgy döntött hogy elmegy inkább egy terepjárópeutához, aki elmondta neki hogy mindennek lelki okai vannak. Ezért beültettek neki rövid időre egy lélekemelő posztot a hortobágyi marhaszárnny kivonatba, amitől hálistennek egy nap alatt helyreállt a mikroorgazmusa.

Gerendás Péter

DÁNIA CSODÁI: BORNHOLM ÉS CHRISTIANSØ

(utazási ajánló)

A magyar emberek szeretnek utazni. Nyaranta, a lakosság kb. 60%-a választ valamilyen bel- vagy külföldi úticélt magának. A legnépszerűbb külföldi utazási célpontok a dél-európai országok (Horvátország, Görögország, Olaszország, Törökország, Spanyolország) de sokan keresik fel Észak- és Dél-Amerika államait, az Indiai-óceán varázslatos szigetvilágát, vagy más egzotikus országokat is. Viszonylag kevesebben (de egyre növekvő számban) fedezik fel Észak-Európát, ezen belül is a Skandináv országokat. Írásomban Dánia (házánkban talán kevésbé ismert) két csodálatos szigetét szeretném bemutatni az olvasónak azzal a céllal, hogy egy esetleges nyári üdülés célpontjai lehessenek.

A Dán Királyság (Grönlandot és a Feröer-szigeteket nem számítva) 406 **nevesített** szigettel rendelkezik, közülük 72 lakatlan. A Balti-tengerben, Koppenhágától 150, a svéd partoktól 47 km-re elhelyezkedő, festői üdülősziget, Bornholm, 588 négyzetkilométeren terül el, lakossága alig kevesebb, mint 40 ezer fő. 21 települése egy közigazgatási egységet alkot, székhelye, a repülőtérrel és kikötővel is rendelkező, 14 ezer fős Rønne (Rønne). A sziget legnagyobb távolsága 40 km, egyórás autózással bejárható. Mediterrán éghajlata, középkori építményei, varázslatos, változatos tája, sziklás és homokos, 200 km hosszú tengerpartja, fejlett út- és kerékpárút-hálózata, gasztronómiai élményt nyújtó éttermei, füstölt heringje, sörfőzdéje, és minden igényt kielégítő szállodái méltán teszik népszerűvé a szigetet.

A sziget több módon is megközelíthető. Koppenhága Kastrup nemzetközi repülőtéréről naponta hat repülőjárat indul a szigetre, a repülőút mindössze 35 perc. Bornholm a svédországi Ystad kikötőjéből komppal is elérhető (négy járat naponta), a 77 km-es távolságot a hajó 1 óra 20 perc alatt teszi meg, autót is szállít. (Aki nem szereti a repülést, Koppenhágából, az Øresund hídon 30 perc alatt Malmöbe érhet, ahonnan további 40 perces utazás vár rá Ystadba.) A Koppenhága melletti Køge (Køge) kikötőjéből is indul komp (naponta egy), a 160 km-es távolság megtételéhez öt és fél órára van szükség. Bornholm a nyugalom szigete, a legnaposabb hely Dániában. A sziget belseje részben erdős (itt található Dánia harmadik legnagyobb erdeje), északi részén lélegzetelállító meredek sziklák és tengeri halmok, délkeleti és nyugati részén homokdűnék, hosszú, homokos strandok találhatóak. A leghíresebb strand Dueodde üdülőhely (Nexø mellett) tengerpartjánál található. A sziget legfontosabb gazdasági ágazatai a halászat, a kézműipar (üvegművesség, fazekasság), a tejló állattartás és a turizmus (főként nyári időszakban). A kis sziget természeti csoda, nevezetességeit és látnivalóit hosszan lehetne sorolni.

Talán leghíresebb közülük Skandinávia legnagyobb középkori erődítményének romja, a 13. századból származó Hammershus. A tengerszint felett 74 méter magasan lévő erődből csodálatos kilátás nyílik a körülötte lévő tengerre.

A sziget nevezetességeihez tartoznak továbbá a templom formájú erődítmények, melyek közül öt található a szigeten. Leghíresebb, a Rønne melletti Nylars településen **álló**, a 12. századból származó, 11 méter átmérőjű, kör alakú erődtemplom (Nylars Kirke), ami védelmi célokat szolgált. Három emeletes, két méter széles falakkal rendelkezik, 1165 körül épült. Hasonlóan híres az Østerlarsban (Østerlars) található erődítmény is, amely egyike Dánia legrégebbi, a román korból származó templomának.

A sziget főbb nevezetességei kerékpárral is kényelmesen bejárhatók, de a régió fejlett autóbussz-hálózata is megfelelő alternatívát kínál a közlekedéshez.

Ha valaki Bornholmon jár, programjába feltétlenül be kell iktasson egy egynapos hajókirándulást a szigettől 18 km-re, északkeletre lévő Borsó-szigetek (Ertholmene) egyikére, Christiansøbe (Christiansø). A Gudhejm kikötőjéből induló komp egy óra alatt éri el a szigetet, ahol 1684-ben épített erődítmény, világítótorony, templom, étterem és varázslatos természeti környezet várja a látogatót.

Christiansø szigetének története a középkorig nyúlik vissza, mindig védelmi célokat szolgált. Talán ez az oka annak, hogy a mindössze 0,25 km² területű szigetcseke ma is a dán védelmi minisztérium tulajdonában van. A szigetet kinevezett adminisztratív vezető irányítja, lakossága 95 fő körüli. A hely fő bevételi forrása a halászat és a turizmus. Évente kb. 80 ezer látogatót fogadnak. Tavasszal és ősszel a sziget a vonuló madarak pihenési helye. Ilyenkor több ezer madár lepi el a szárazföldet, szinte teljesen betakarva azt. A szigeten nincs édesvíz, a fokozott takarékoság miatt háziállatok sem tarthatók. A szigeten történő letelepedés pályázathoz kötött. Mindig olyan személyt választanak, amilyen foglalkozásra éppen szükség van a szigeten. A túljelentkezés óriási. Ennek fő oka az, hogy a szigeten élőknek nem kell adót fizetniük (ez a dán adók mértékének figyelembevételével egyáltalán nem elhanyagolható szempont).

A fentiekben bemutatott két úti cél garantáltan nem okoz majd csalódást mindazoknak, akik rászánják magukat az útra. Csodálatos természeti környezetet, nyugalmat, felejthetetlen, életre szóló élményeket kínál az utazás, mert utazni jó!

BORNHOLMRA FEL!

M.I.

Bornholm elhelyezkedése a térképen
(Forrás: Internet)

A Nylars-i erődtemplom
(Forrás: Internet)

Hammershus távlati képe
(Forrás: Internet)

Christiansø szigete
(Forrás: Internet)

Balatonni kincskereső játék

szabadtéri interaktív program
családoknak, baráti csoportoknak

2023. március 25. (szombat) 13.00-17.00 óra között

Helyszín: BALATONFÖLDVÁR - Kikötő

Indulás: 13.00-15.00 óra között

Eredményhirdetés: 17.00 óra

Balaton koszorúzás | Értékes nyeremények, ajándékok!

A rendezvényen hang- és képfelvétel készül!

**LÉGY TE A VÁLTOZÁS,
ÉS TEDD JOBBÁ A VILÁGOT!**

AGRÁRMINISZTERIUM
A program az Agrárminisztérium
Zöld Forrás pályázati
támogatásával valósul meg.